

byde Udførsel eller træffe andre Foranstaltninger. Selvfølgelig kan Regeringen give de tilsynshavende den Instruks, at det og det skulde de gøre, men af Lovens Ordlyd fremgaar det ikke. Jeg kunde nævne flere Fæbre af ikke smitsom Natur, ved hvis Tilstedeværelse Regeringen heller ikke er bemyndiget til at træffe Foranstaltninger mod Udførsel. Jeg kunde meget ønske, at Ordet „smitsom“ udgik, saa at det var enhver Sygdom, som gjorde, at Rødet ikke ansaas for egnet til Mennekesføde, at Regeringen blev bemyndiget til at forbyde Udførsel. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke meget godt kunde stille det saaledes op, at der f. Eks. kom til at staa, at Rød af Dyr, der er syge eller saa afmagrede, at det ikke kan anses for egnet til Mennekesføde, ikke maa udføres, og saa overlade det fuldstændig til vedkommende at afgøre, hvad man derved vilde forstaa. Jeg antager, at det ogsaa er Evidt underkastet, hvad man forstaaer ved tjenlig til Mennekesføde, ikke alene her i Landet, men ogsaa i andre Lande. Det kommunale Tilsyn paa Slagtertorvet tillader jo f. Eks. ved visse Sygdomme, endogsaa tuberkuløse Sygdomme af ren lokal Natur, at Rødet bringes i Handel og Wandel, mod at det bliver stemplet med 2den Klasse's Stempel. Jeg antager ikke, at det er Tilfældet, at liget Rød maa udføres. Jeg kan ikke se det klart af Lovforslaget, men jeg antager det ikke.

Jeg tror, det vilde være heldigst, om der endvidere i Lovforslaget havde staaet, at Indenrigsministeren bemyndiges til at udstede en Instruks, hvorefter dette Tilsyn skal finde Sted, saaledes at der paa de forskellige Steder blev en ensartet Bedømmelse af Rødet. Det vilde ubetinget lette Sagen meget. Med Hensyn til Bestemmelsen om, at Rød af Dyr med smitsom Sygdom ikke maa bruges til Mennekesføde, forekommer det mig for øvrigt, at Loven af 14de April 1893 allerede maa kunne forhindre det. Jeg har ganske vist hørt og læst, at der er faldet en Dom i Aalborg, hvorved en Mand blev frikendt, skønt han havde affendt til England en Del tuberkuløse Oksekroppe, idet det hedder i Dommen, at vedkommende Lovparagraf kun gælder for Indlandet. Jeg er ikke Jurist og kan ikke se derpaa fra et juridisk Standpunkt, men det forekommer mig, at naar der i Loven af 14de April 1893 staaer, at det er forbudt at afhænde Rødet af tuberkuløse Dyr til Mennekesføde, med mindre Dyrslægen tillader det, maa det vist ogsaa være forbudt at afhænde det baade i Udlandet og i Indlandet. Jeg kunde ønske, at denne Dom blev underkastet højerekendelse; jeg ved ikke, om det er slet. Dette vedrører altsaa § 1. Der

vil jeg tillade mig at stille et Endringsforslag, helst gaaende ud paa, at de sidste tre Linier affattes paa anden Maade, men subsidiært, at Ordet „smitsom“ udgaar. Jeg tror, at det vil gøre Paragraffen meget bedre stiftet til det Djemed, hvori den skal bruges. Med Hensyn til Tilsyn kunde jeg nok have ønsket, at der, om ikke i selve Lovforslaget saa dog i Motiverne havde staaet noget mere om, hvormange Tilsynsmænd, der skulde være, og hvorledes den ærede Minister tænker sig, at de skulle lønnes. Jeg kan godt forstaa, at Ministeren ikke kan afgøre det bestemt, thi det afhænger af, hvormange og hvor store Slagterier, der ville fremkomme, men i alt Fald Lønningen i hvert enkelt Tilfælde kunde nok være bestemt. Jeg mener ikke, at Ministeren vil misbruge den Myndighed, der her gives ham, til at træffe Beskæft paa Finansloven, men jeg mener dog, at man ikke hen i det blaa, kan give Ministeren en saadan Bemyndigelse. Jeg skal ikke fortsætte videre; jeg vil anbefale Lovforslagets Fremme. Men som sagt, havde der været Tid dertil, tror jeg rigtigst, at det havde været heldigt at sende Sagen til et Udvalg. Jeg vil selvfølgelig som hørende til et Mindretal her i Salen ikke stille Forslag derom, men jeg vil tillade mig at stille Endringsforslag, som jeg haaber ikke i mindste Maade skulle berede Lovforslaget Vanskeligheder paa dets videre Gang.

B. Jensen: Jeg vilde gerne spørge den ærede Indenrigsminister, hvorledes man tænker sig § 1 fortolket, om den tænkes fortolket paa samme Maade, som Rødkontrollen nu foretages paa Kjøbenhavns Kvægtorv. Skulde den fortolkes paa den Maade, forekommer det mig, at der maatte komme et Stempel paa Rødet; det maa være absolut nødvendigt. Thi saaledes som Kontrollen nu er paa Kvægtorvet, have vi jo 1ste og 2den Klasse's Rød. 1ste Klasse's Rød er fuldstændig fejlfrit, af Dyr, der ere fri for al Sygdom, medens 2den Klasse's Rød, som faar sort Stempel og som kan være fedt og tilsyneladende godt, er Rød af Kreaturer, der have været tuberkuløse, om end Sygdommen ikke har været stærkt udviklet. Skulde § 1 fortolkes paa den Maade, at Bestemmelsen blev udført, saaledes som man praktisk gaar frem paa ved Kvægtorvet, forekommer det mig, at man absolut maatte have to Stempler. Jeg ved meget godt, at der i det andet Ting har været Modstand derimod; men jeg tror, at det er absolut nødvendigt, hvis man skal have nogen virkelig Garanti paa det engelske Marked for, at vort Rød anses for at være godt, sundt og 1ste Klasse's Vare.